

Adını Sen Koy

– GülsenTunçka · 25 Ağustos 2012

Ne yapmalı bu deli gönülleri bilmem ki; bildiğim tek şey aşkın kıyamete kadar, aşıkları cayır cayır yakacağıdır ! Adını kim koymuş ki, asırlar boyu; şimdi ben mi koyacağım ?

Gönül birilerini sever, kavuşamaz sevdiğine ve yüzlerce şiir yazar, aşkını ifade etmesi adına.Ama, ne yazık ki sonuc hüsrandır..

Gidenler gitmiştir bir kez, dünya kurulduğundan beri de bu böyle değildir ?

Peki; ya kavusanlara ne demeli ? Sanki sevince ayrılıklar olmuyor mu ? Bir müddet sonra iki taraftan biri, ne hikmetse mızıkçılık yapmıyor mu ? Tabiri caizse, bu sözlerim kadir kıymet bilmeyenleredir..

Ne yazık ki, gençler zar zor evleniyorlar ve bir müddet sonra da, kıskançlık krizleride beraberinde geliyor, yok efendim eski arkadaş yok efendim eski sevgili diyerek !!

Evlenen kişiye, mazide ki sevgiliden bahsedilmeli ucundan veya kıyısından..Bu benim fikrim elbette, sorun olmadığı halde ! Olur ya; bir takım sudan bahanelerle canlar yanabilir..

Ben bu soruyu, defalarca kendime de sordum ve karı koca arasında incede olsa bir çizginin var, olması gerektiğini ne yazık ki, tecrübelerimden dolayıda çok iyi anladım..

Eşler arasında, hic bir zaman saklılık ve gizlilik olmamalı, insanoğlu içinde yaşadığı zamanı nedense hor görür, ve kendinde olmayanı arzular yıllar boyu.. Deneyim yada çevredeki dostlardan görüldüğü gibi..

En azından çeyrek asırlık bir geçmişimizde, bir de gıpta edilecek yanımız vardır..(Daha ziyade kendi adıma konuşuyorum)

Ahh, nerede o eskiden yaşanan köklü aşklar, ya da neden bende böyle bir aşk yaşamıyorum der gibi..

Hani hep denir ya; içinde ki anı yaşamak ? Zaten yaşamıyormuyuz an be an..

İyide bu içinde bulunulan an nasıl yasanacak ? Mecazen bu istenilen arzu edilen andır; anı an gibi yaşamak !

Kanımca milyonlarca kişinin içerisinde, sadece yüzlercesidir, bu ana ufuk olan, anı yaşayan.. Sizce ?

Öncelikle çelişkiler olmamalı aradaki pürüzler kalkmalı.. Erkek ve kadın, evliliklerinde birbirlerine yardımcı olmalıdır..Geçmişde; kadınlarımız hem iş hemde ev yaşamlarında olabildiğinde yıprandılar..

Hatta babalar, yerine göre çocuklarına bakmaları ve hanımlarının yüklerini hafifletmelidirler..

Türkiyemiz de kadınlarımız, özellikle de kırsal kesimdekiler, hala ve hala ezilmektedir..

Bir eşitlik ise maalesef yok, olsa ne mi olurdu ? Neler olmazdı ki ! En azından tahsil ve özgüven gelirdi,,

Şimdilerde; hanımlarımız, her ne kadar eşitlik için bir mücadele veriyorsada !

Tabi buna bende dahilim, şehir hayatında ki kadınla kırsal yaşamın kadını eşitlik olarak ne yazık ki; birbirlerinden çok farklı konumdalar, inşaAllah zamanla eşitlik sağlanır, en azından kızlar sevdiklerine gitmelidirler, özellikle köydekiler..

Gönlüm ise her zaman bundan yanadır..Dünya uzaya roket atıp, ayda fık atarken; bizler hala, eyvah kız kocaya kaçtı, vah oğlum kız kaçırdı diye ! Dövünen bir toplumuz..

Şayet, gençlerin evlilikleri; bu olaylar zuhur etmeden ebeveynleri tarafından onaylanırsa, bu gençlerin evlilik hayatlarının daha da sağlıklı olması anlamına gelir..

Ne kızların kaçmasını nede erkeklerin kız kaçırmasını hiç ama hiç doğru bulmuyorum..Burada da eğitimsizlik en büyük etkenlerden biri diyorum..

Birde erken yaşta kız ve erkek çocuklarını evlendirenler yokmu !

Cehaletin daniskası; bu nemidir ? Cahillikde tavan yapan, en önde giden demek..

Madem ana baba zamanında erken evlenmiş, hemde görmeden bilmeden; bari sizler evlatlarınızın başlarını yakmayın !

Sonrada kızarak soru içerisinde cevap verirler ! TEN UYUMUDA NEYMİŞ, SEVİPDE Mİ ALDIM gibi...

O zaman yavrularınızın başına çorap örmeyeceksiniz; köyde olsanız bile ! Saygıdan da bahsetmeden geçmemek gerekir, olaki, gençler evlendi mesut bahtiyar, yinede dikkat etmeli..

Her iki eşin de anne ve babalarına; sevgi, saygı hürmet, izzet ikram şart.. Yoksa, AlimAllah evlilikleri bu sebeplerden dolayı bile raydan çıkabilir, kutsal müessesenin hakkı verilmeli, erken evlendirilmeler olmamalı.,

Tabi eşler eksik yanlarını göstermeli ki, bir diğeri onun diğeri eksikliğini tamamlayabilmeli, buda büyük bir

özveri olmamalı...

Evliliğin küçük nüansları gibi görüldüğünde; anlamamak için hiç bir sebep olmaz..

Muvaffak olabilmeleri için her iki tarafında, birbirlerini anlayışla karşılamaları gerekmektedir..
Nasıl olsa ikimizde çalışıyoruz diye; birbirlerine üstünlük taslayıp, afra ve tafralar olmamalıdır..

Zamana suç bulmak, ne yazık ki insanoğlunun genlerin de var, uzağa gitmeye ne hacet; rahmetli annem, annesinin, ben annemin, çocuklarımda benim zamanıma gıpta etmediler mi ?

Konunun toparlanması açısından, isterseniz basa dönelim, ve o ince olması gereken cizgiden bahsedelim;

ister görücü usulü, isterse severek olsun, en başta ki unsur bilindiği gibi saygıdır, ikinci etken ise, sadakat ve güven bunlar olduktan sonra diğer sorunları aşmak dahada kolaylaşır..

Simdi ki, günümüz aşkları beni bir hayli korkutuyor açıkçası, derin aşklar; bizlerin zamanı mıydı dersiniz ?
Yazılan bunca şiirler, mazide ki sevgililere degilmidir hep !!

Kimler; sevdiğini aldı ki yüz yıllar boyu, ya da kimler aldı da ayrıldılar ?

Kimbilir; yoksa bu da benim hüsnü kuruntum mudur dersiniz ?

Sevdiğim beni aradı da, ben mi onu bulamamışdım ?

Ya da o beni bulmustu da; ben mi ondan kaçmıştım ?

Burada ki, maziye bir özlem değilde sizce nedir ?

Klavye hatalarımı mazur görün, elimden geldiğince düzelt semde !